

Nr 550.

Av herrar **Persson** i Vinberg och **Lindqvist**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 297, med förslag till lag om provisorisk förstärkning av tilläggspensioner och invalidunderstöd.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 297 med förslag till lag om förstärkning av tilläggspension och invalidunderstöd har av såväl departementschefen som av socialvårdskommittén och de hörda instanserna understrukits, att åtgärden måste vara av provisorisk karaktär. Den bör vidare följa enklast möjliga linjer och icke motverka det pågående arbetet med den definitiva folkpensioneringsreformen.

Även om man måste erkänna det berättigade i dessa synpunkter, kan man nog inte undgå att räkna med, att detta provisorium måste bli normgivande för folkpensionärernas livsföring åtskilliga år framåt, och ur den synpunkten torde skäl föreligga att basera åtgärden på rättvisast möjliga grunder.

Lagförslagets stadgande, att till tilläggspensionär, vars make fyllt 60 år skall utgå samma belopp som till ogift pensionär, torde skapa en massa gränsfall, som komma att utgöra ständiga anledningar till tvivel på lagstiftarens rättskänsla.

Självklart är nämligen, att de flesta gifta pensionärer, när maken icke fyllt 60 år och icke väsentligt kan bidra till makarnas försörjning, bli eftersatta vid ett dylikt stadgande.

För belysande av lagförslagets innebörd skola här endast återges två exempel från ett pensionsdistrikt.

1) En ung lantarbetare (39 år) är sängliggande, obotligt sjuk (ryggmärgslidande). Hustrun (36 år) är nödsakad taga plats som mjölkerska mot en lön av omkring 600 kr. pr år. Denna inkomst kan icke ens täcka kostnaderna för hennes egen försörjning. Trots detta skall mannens pension minskas med 50 kr. enligt nuvarande lagstiftning. — Han kommer enligt det framlagda lagförslaget icke att få mera än 50 kr. i förstärkning.

2) En f. d. lantbrukare, som uppbär pension och vars maka är 65 år och icke uppbär pension, får förstärkning med 100 kr., trots att makarna äga dels undantag om fri bostad, värme, lyse och kost samt dessutom ett kapital av 12 000 kr.

Med kännedom om förekomsten av många dylika fall som det förstnämnda måste det enligt vår mening vara angeläget att finna andra vägar än åldersgräns för denna kategori av pensionärer. Det synes oss lämpligast att i stället fastställa en inkomstgräns efter grunder som medge rätt till provisorisk förstärkning med 100 kr. för folkpensionär, vars make saknar tilläggspension och makarnas gemensamma beräknade inkomst understiger 1 000 kr. (och alltså uppbär en tilläggspension av högst 100 kr.).

Då denna grupp av pensionärer ändock måste underkastas en särskild prövning av kungl. pensionsstyrelsen, borde med stöd av vederbörandes hos styrelsen befintliga handlingar en inkomstgranskning samtidigt kunna äga rum och en gallring vidtagas, utan allt för betungande merarbete.

Även om tekniska svårigheter skulle något fördröja utbetalningen, anse vi en senare utbetalning bära föredragas framför en åtgärd, som måste skapa olust och irritation.

Med stöd av vad ovan framhållits föreslås den ändringen av lagförslaget,

att det högre beloppet (100 kr.) måtte tillerkännas pensionär, vars make ej för egen del uppbär tilläggspension och makarnas gemensamma inkomster understiga 1 000 kr. pr år, samt

att utskottet vid bifall till detta yrkande måtte vidtaga den ändring av lagtexten, som blir erforderlig.

Ragnar Persson,
Vinberg.

Axel Lindqvist.